

BIESAŹKI (3) sb f pl t

bié- (1) *Strum*, bie- (1) *Mącz*; a *pochylone* (z wyjątkiem *G pl*).

N biesażki (1). ◊ *G* biésażek (1). ◊ *A* biésażki (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Dem. od „biesaga” torba, worek podwójny przewieszany na piersi i plecy; *mantícula Mącz* (3) : *Mantícula diminutivum*, *Biefażki/ Kápłeczka/ Mántyczka. Mącz 208c; [chłopi] brodząc/ z włokiem/ ábo y na brzég wyciągnąwzy/ kradną ryby/ máią pod łukniámi worki iákie álbo biéfážki zánádrá/ w bóty/ ná głowę w czapkę/ wżędy kędy może. Strum I.*

Przen (1) :

Wyrażenie: »misterne biesażki (Iudasza)«: Pożyczayże bliźniemu: lecz fię nie śpodźieway Lichwy: [...] Bowiem lichwá bezbożna/ Iudafzow połážek/ Należy też do iego miłfertynych biefážek. *KlonWor* 79.

Synonimy: *kapseczka, mantyczka, worek.*